

Pismo to wychodzi codziennie oprócz niedziel i świąt uroczystych w drukarni St. Gieszkowskiego.

MIŁONA RZYMSKIE.
Dziś Sylwestra P.

Zaliczenie na trzy miesiące Złp. 12.
miesięczne złp. 5.

MIŁONA ŚLAWIAŃSKIE.
Dziś Lassota.

Gazeta Krakowska.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień godz:	Barometr do 00 R red w miarze Paryżkiej	Stopnie ciepła podług Reaumur'a	Psychro- metr	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska napowietrzne i różne uwagi
7	27 "0", 290	— 10, 0	1", 61	Pn. Zachodni wicher	Pochmurno	
30 12	1, 276	— 1, 3	1, 37	Zachodni mocny	" "	
3	1, 186	— 1, 6	1, 41	" średni	" "	Snieg.
9	1, 206	— 2, 9	1, 26	" "	" "	

Aby prawdziwą korzyść odnieść z pism czasowych, tak wielki dziś wpływ na społeczność wywierających, potrzeba je czytać ciągle, bez przerwy; dorywcze bowiem odczytanie jakiego pisma nie przyniesie żadnego pożytku, bo kto niezna ciągu wiadomości, nie zrozumie ich ułamku i nie zamakuje nigdy w ich czytaniu. Dla osiągnięcia tego celu, ważną nader jest rzeczą łatwość nabywania pism takowych, czyli ich taniość, lecz ta jedynie wtedy nastąpić może gdy jak największą liczbę stałych czytelników pisma czasowe mieć będą. Zakwitnienie więc u nas tego rodzaju Literatury i rozpowszechnienie oświaty, zależy od czytającej Publiczności, bo wydawanie Dzienników jest zbyt kosztowne i nigdy się a nigdy nie udaje bez pomocy czytelników. Dla braku tej pomocy, niezakwitłaby u nas Literatura czasowa i nie wyrównywałaby zagraniczną; z tej również przyczyny tyle pism znikło w krótkce po zjawieniu się swoim. Przenikniony ważnością tych powodów, wydawca Gazety Krakowskiej zniża jej cenę do dziesięciu złotych polskich ćwierćrocznie, w nadziei, iż znajdzie licznych pomocników, którzy złożeniem małej ofiary nie omieszkają pospieszyć w pomoc dobru powszechnemu. Format, druk papier Gazety pozostają niezmiennie. Przedpiata przyjmuje się w Drukarni wydawcy i na wszystkich pocztamlach krajowych i zagranicznych.

Cześć Urzędowa

PISARZ TRYBUNAŁU I. INSTANCYI
Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego,
Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Podaje do publicznej wiadomości, iż na żądanie Wojciecha Kowalskiego, magistra chirurgii w Krakowie przy ulicy Floryańskiej pod L. 551 na satysfakcyę summy 3000 złp: przez Józefa Binkowskiego, aktem notaryal-

nym z d. 23 maja r. 1834 zaciągnionej, a według aktu notaryalnego z dnia 23 lutego 1835 na d. 24 czerwca 1835 r. wypłacić się mianej, po zajęciu kamienicy pod L. 552 w gminie V miejskiej w Krakowie przy ulicy Floryańskiej położonej, którego akt pod d. 4 sierpnia 1835 r. przez Komornika Teodora Jaworskiego spisany pod d. 20 sierpnia r. 1835 do L. 568 do ksiąg hypotecznych wniesionym został, tudzieżpo wyroku Trybunału I. In-

stancyi z d. 30 września 1835 r. Cenę szacunkową i dozorcę ustanawiającego, wystawiona zostaje na sprzedaż publiczną kamienica w Krakowie przy ulicy Floryańskiej pod L. 552 w gminie V miejskiej położona, w połowie do Józefa Binkowskiego, a w drugiej połowie do małoletnich successorów ś. p. Wiktoryi Binkowskiej należąca, od wschodu z kamienicą Józefa Węgrzeckiego, od południa z kamienicą Adama Siemońskiego, od zachodu z ulicą publiczną Floryańską, od północy z kamienicą Wojciecha Kowalskiego granicząca, pod warunkami wyrokiem prawomocnym Trybunału I. Instancyi z dnia 4 grudnia 1835 ustanowionemi:

Cena szacunkowa kamienicy przy ulicy Floryańskiej pod L. 552 położonej ustanowiona jest w summie 12,000 złp.

- 1) Chcący licytować złożą 1/10 część summy 12,000 złp: to jest summę złp: 1200 na wadium, którą wrazie niedotrzymania warunków utraci i powtorna licytacja na koszt i stratę jego ogłoszoną będzie.
- 2) Podatki skarbowi należące zapłaci nabywca w myśl art: 32 ust: hyp: natychmiast po licytacji.
- 3) Koszta popierania licytacji które oddzielnym wyrokiem ustanowione będą, zapłaci nabywca natychmiast do rąk i za kwitem Adwokata sprzedaż popierającego.
- 4) Widerkaufy i inne ciężary pozostaną przy nieruchomości z obowiązkiem opłacania prawnego procentu, które z summy szacunkowej stracone zostaną.
- 5) Połowę szacunku kamienicy pod L. 552, Nowonabywca złożą najdalej w dni 10 do depozytu sądowego, drugą połowę pozostawi przy realności z obowiązkiem placenia procentu po 5 od 100 aż do wyroku klasyfikacyjnego.
- 6) Nabywca po dopełnieniu warunku 1, 2, 3, uzyska dekret dziedzictwa.

Do licytacji tej ustanawiają się trzy następne terminy:

1. Na dzień 10 Lutego.)
2. Na dzień 9 Marca (1836 r.)
3. Na dzień 9 Kwiet:.)

Sprzedaż kamienicy wzmiankowanej poprzednia J.H.S. Rzesiński OPD. Adwokat w Krakowie przy ulicy Szerokiej w domu pod L. 43 zamieszkały.

Licytacja odbywać się będzie na audyencji Trybunału I. Instancyi w Krakowie w gmachu władz sądowych pod L. 106 przy ulicy Grodzkiej posiedzenia swoje odbywającego od godziny 10 ranniej poczynając.

Wszyscy wierzyciele hipoteczni, lub jakiegokolwiek prawo rzeczowe mający, obowiązani są na pierwszym terminie pod prekluzją złożyć tytuły służących im praw.

Wzywają się więc wszyscy chęć kupna mający, ażeby w powyższych terminach zapotrzeni w stosowne wadium stawić się nieomieszkałi.— Kraków 22 grudnia 1835 r.

Janicki.

ROSSYA. Dnia 3 grudnia o 10 godzinie wieczorem wybuchnął pożar w Petersburgu Spieszny ratunek przytłumił w krótkie gwałtowny płomień. Tylko budowla, w której się wszczął pożar, została pastwą płomieni. Obecność N. Cesarza zagrzwała gorliwość gaszących, którzy uratowali od ognia przyległe domy. Za tę nadzwyczajną czynność, N. Cesarz kazał oświadczyć swoje zadowolenie naczelnikowi Policji, każdy zas podoficer i żołnierz dostał w nagrodę rubla, funt ryb i szklankę wódki. G.W.

AUSTRYA. Sejm węgierski uchwalił prośbę do N. Cesarza i króla, aby raczył przedłużyć jego posiedzenia. — Ludność cesarstwa austriackiego (z wyjątkiem Węgier i przyległych powiatów) powiększyła się w roku 1834 o 168,622 dusz. Urodziło się bowiem 814,389 osób, a umarło 615,767. — Na nowy rok zapowiedziano wielką uroczystość u dworu, NN. Cesarstwo raczą przyjmować powinszowania, a po skończonej ceremonii, objadować będą publicznie w galowym ubiorze. G.W.

FRANCYA. Dzienniki paryzkie cieszą się bardzo, że im się powiększy liczba płatnych czytelników, bo rok 1836 będzie daleko ciekawszy od poprzedniego. Na dowód tego przytaczają sprawy, których załatwienia spo-

dziewano się w bieżącym roku, a które jeszcze się bardziej zawikłały, jako to: sprawa Belgijsko-holenderska, wojna domowa w Hiszpanii, niesnaski w Portugalii, nadzwyczajne uzbrajania się Sultana na morzu dążącego widocznie do odzyskania wydartej sobie Syrii i Egiptu, i nareszcie co dzień wzrastające nieporozumienia między Francją i Ameryką północną. Przy tej sposobności, nie odrzeczy będzie przypomnieć przeszkody tamujące wypłatę długu Ameryce przez Francją. Gdy jeszcze pan Liwingston bawił w Paryżu jako poseł amerykański, napisał do prezesa Jaksona, żeby w swojej mowie do kongressu zastraszył pogrozkami Francją, rozumiejąc że ten środek przyspieszy wypłatę długu. Lecz owe niewczesne groźby bardzo źle Francuzi przyjęli. Sejm uchwalił wprawdzie wypłatę długu, ale deputowany Valazé podał wniosek, na który się izba deputowanych zgodziła, aby prezes Jakson oświadczył, iż nie miał zamiaru straszyć pogrozkami Francją. Jakson niechce zrobić lekkiej ofiary z miłości własnej, dając to oświadczenie. I ta frazka zrodziła dzisiejsze niesnaski dwóch krajów. Gazety wyszydzając nawzajem wady narodowe, rozjątrzając ten spór, do którego załatwienia drogą układów, Anglija ofiaruje swoje pośrednictwo; lecz go Francją przyjmując niechce, i jak niektórzy utrzymują, nieporozumienia z Ameryką służą jej tylko za pozór do wielkich uzbrajań na morzu.

Dnia 19 b. m. jako wimieniny N. Cesarza Mikołaja, dał w Paryżu hr. Pahlen wielki dyplomatyczny obiad, na którym byli obecni wszyscy ministrowie, prezes izby parów i pan Dupin, jako prezes izby deputowanych. Wieczorem było mieszkanie pana posła pięknie oświecone. Dnia 17 b. m. przybył rosyjski goniec z depeszami do Paryża. Ich treść niewiadoma, ale były przyczyną rozmaitych konferencyj między ministrami. W pięć godzin po odebraniu tych depeszy, wyprawiono gońca do barona Barante w Berlinie, jadącego w poselstwie do Petersburga. Gazeta

Czas udziela następną wiadomość z Algieru: «Xiążę Orleanu usłuchał rad rostopności i swojej podróży do Afryki, nadał charakter prostych odwiedzin wojska. Jego obecność, wywarła najlepszy skutek na naszych żołnierzy, którzy niekiedy czują potrzebę większego umocnienia związków z ojczyzną. Xiążę wyjechał z Oranu w tym czasie, gdy marszałek Clausel rozpoczął wyprawę przeciw Arabom. Okręt wiozący go do Francji, 18 grudnia zawinie do Tulonu. Parowe statki potrzebują zwykle 4 do 5 dni, dla odbycia podróży z Afryki do Tulonu, zwyczajne zaś statki potrzebują 7 do 8 dni. Gazeta *Codzienna* donosi swoim czytelnikom, iż od 1 stycznia połączy się z dziennikiem *Renovateur*. Mówią także o złączeniu się dwóch innych dzienników w jeden.

G.P.S.

HISZPANIA. Paryżki dziennik *Sporów* donosi z Madrytu: »Rząd czyni wszystko, aby przyprowadzić do skutku zaciąg 100,000 żołnierza, dla położenia końca nieszczęśliwej wojnie. Zaciąg odbywa się pomyślnie szczególniej po prowincjach, a jeżeli w stolicy nie dzieje się podobnie, to przynajmniej skarb napelnia się opłatą od służby wojskowej. Ta opłata w stolicy wynosi już 182,000 realów. W teatrze dają widowiska na korzyść uzbrajania 100,000 wojska. Szeregi gwardyi narodowej pomażają się z dniem każdym. Paryżka gazeta *Czas* tak mówi o sprawie hiszpańskiej.» Położenie Mendizabala poprawiło się stanowczo od przyjęcia adresu w odpowiedzi na mowę tronową. Opozycja rewolucyjna, reprezentowana przez pana Las Navas, zaniechała swoich pretensyi. Ten deputowany oznajmił kilkakrotnie, iż jest zadowolony z teraźniejszych ministrów. Pan Perpina, reprezentant stronnictwa przeszłych ministrów, powstawał z rozjątrzeniem na rząd Mendizabala, lecz jego stronnicy zachowali milczenie. Mendizabal był broniony z talentem i szczerością od swoich przyjaciół, deputowanych Galiano i Arguelles. Odpowiadając na te zarzuty, Mendizabal miał sposobność usprawiedliwić rząd francuzki z podejrzenia, jakoby wspierał tajemnie stronnictwo Karolistów.» — Gazeta angielska *Kronika poranna* utrzymuje, iż podróż Infanta Don Sebastiana do obozu Don Karlosa ma tylko cel tyżący się spraw prywatnych. Wiadomo że Don Sebastian jest synem Xiążnej Beiry, siostry Don Miguela, a wdowy po bra-

cie Don Karlosa. Między tą Xiężną a Don Karlosem, który również jest wdowcem, ma być zawarte małżeństwo. Lecz gdy to podług praw katolickiego kościoła nastąpić nie może, przeto dyspensa Papieża była potrzebna. Ta dyspensa po wielu usiłowaniach została wreszcie osiągnięta i Don Sebastian ją przywiózł. Taż gazeta twierdzi, że liczne podróże Xiężnej Beiry miały tylko na celu dostarczenie zasilków pieniężnych Don Karlosowi, które też w znacznej ilości niedawno otrzymał. Londyński Kuryer donosi, że pod Santander Kordowa pobił Karolistów, którzy stracili 500 ludzi zabitych i rannych a Kordowa 200. Urodziny Królowej obchodzone w Santander wystrzałami z dział, okrzykami hurra, jedzeniem i piciem. W działaniach Don Karlosa widać wiele roztropności, i sprawa jego mimo przemagającą siłę, z którą ma do czynienia, dotąd dobrze stoi. Wojna potrwa jeszcze długo i trudno jej koniec odgadnąć. GPS.

ANGLIA. Ministeryalny dziennik *Globe* uskarża się na usiłowanie wielu gazet tak francuzkich jak angielskich, dążące do wzbudzenia nieufności między temi państwami i do ich rozdzielenia. Powstaje szczególnież na dziennik *Morning Herald*, który w ostatnich czasach wielokrotnie utrzymywał, że Anglija traci wpływ na sprawy stałego lądu i jest oszukiwana przez Francją, która przez usadowienie się w Algierze, przez swój wpływ w Belgii i przez dążność do sprzymierzenia się z mocarstwami północnemi, staje się coraz potężniejszą. Dziennik *Globe* przytacza wszystko, co rozgłaszają po Francji, aby Anglią podać w nienawiść: że Belgijski tron został ofiarowany xięciu pensjonowanemu przez Anglię; Balearskie wyspy mają być Anglii ustąpione, aby tem lepiej mogła zagrażać Francuzom w Algierze; intrygi Anglii odniosły tryumf w Hiszpanii i Portugalii, i p. Villiers angielski poseł w Madrycie, swojego wpływu jedynie do tego używa, aby zniweczyć interessa i honor Francji; że Anglija nareszcie podnieciła rewolucyjne działania Junt Hiszpańskich i zakupiła dobra duchowne w Portugalii.— O uzbrajaniu się na morzu Francji tak mówi dziennik *Standard*: »Te uzbrajania mogą mieć na celu zaczepkę lub odpor, w każdym zaś razie tak są wielkie, iż daleko więcej kosztują, niż summa wynosi, którą Francya winna Stanom Zjednoczonym, i nas zmuszają do podobnych uzbrajań. To jest rzeczka zbyt dotkliwą dla Anglii, i ten spor Francji z Stanami Zjednoczonymi o 25 milionów franków, będzie nas

kosztował dwa razy tyle, chociaż niejestemy spóldłużnikami. Z tego powodu mogliśmy otwarcie powiedzieć, iż najroztropniejby uczyniła Anglija, płacąc sama Ameryce dług Francji.» Ministeryalne dzienniki donoszą, iż rząd oświadczył, że potrzebuje niezwłocznie 20 przewozowych okrętów przynajmniej na 3 miesiące. To naprowadza na domysł, iż się należy obawiać kroków nieprzyjacielskich, gdyż zwykle rząd potrzebował tylko 3 lub 4 takich okrętów, i na czas krótszy.— Okręt *Pacific* przywiózł od brzegów Chili na rachunek rządu największą summę brzęczącej monety, jaka się jeszcze nigdy na pokładzie okrętu handlowego nieznajdowała, to jest 500,000 dollarów i 10 beczek złota.— Opera żydowska przedstawiona 18 razy na jednym teatrze londyńskim przyniosła czystego dochodu 400,000 złp. GPS.

ROZMAITOŚCI. Moda robienia odwiedzin na nowy rok, niknie ciągle w Paryżu. Od życzeń, które na nowy rok musiały być wynurzone, przeszli Paryżanie do milezących odwiedzin, które sam czas tłumaczył; później oddawał każdy osobieście bilety, a nareszcie zaczęto je posyłać przez służących. Już i ta ostatnia moda była na schyłku, i wr. 1836 widziano ją może po raz ostatni, gdyby nagle nowy wynalazek nie wskrzesił dawnego zwyczaju i nieuczynił go powabniejszym. Są to najśliczniejsze kartki, czyli raczej czarujące malowidła, które młodzi malarze namalują po gotycku wykrójonych kartkach rzucają i które dla odwiedzających, odwiedzanych i odwiedzin rozmaity mają wartość, stosownie do okoliczności. Na tych kartkach znajdują się historyczne sceny, krajobrazy, kostiumy, kopije wielkich obrazów, własne pomysły, słowem wszystko, co tylko wyobraźnia stworzyć lub sobie życzyć może. Każda takowa karta kosztuje 3 do 50 franków, i kto ma wielu znajomych, może łatwo przy nowym roku tysiąc franków wydać.

PRZYJECHALI DO KRAKOWA

Od 30 do 31 Grudnia

Kubiczek Jakób Ob., Wolf W., Stromajer Daniel wszyscy z Polski, Wahl Karol, Scharf Jakób, Marszałek Jerzy, Czader Józef wszyscy z Galicyi.

WYJECHALI Z KRAKOWA.

Kulezycki Ferdynand, Srednicki Karol, Srednicka Ewa, Szuwalski Adam wszyscy z Polski.

Z dzisiejszym numerem *Gazety Krakowskiej* kończy się kwartalna prenumerata.

Jutro z powodu uroczystego święta *Gazeta Krakowska* niewyjdzie.